

DÉLMAGYARORSZÁG

79. évfolyam, 197. szám
1989. augusztus 22., kedd

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
SZEGEDI LAPJA

Havi előfizetési díj: 101 forint
Ára: 4,30 forint

Újszegedi Szövőipari Vállalat

Gyengülnek a vészjelek?

Szél János fiatal vállalatigazgató. Az életkorát tekintve, és a beosztásban eltöltött hónapjait nézve is. Már beszélgetésünk első perceiben bebizonyítja, hogy 1988-ról 1989-re sokat változott a helyzet Újszegeden. A féléves eredményük 24,7 millió forint lett (egész évre tervezték 26 milliót). Csak olyan szöveten volt veszteségük, amelyre már tavaly megkötötték a szerződést. Ez tőkés exportra készült.

Most nem elsődleges cél, hogy év végéig 2 milliárdos termelési értéket érjenek el. Minden veszteséges terméket törölnek a cikklistájukról. Egyes tradicionális alapanyagait új anyagokkal helyettesítik. Így a harmadával csökkentették a tőkés importjukat. Emiatt a forintleértékelések sorozata sem érintette őket oly érzékenyen.

— Mégiscsak lesz létszámcsökkentés az Újszegedi Szövőipari Vállalatnál? Kisebbségi értékekhez, takarékosági programhoz kevesebb munkás kell.

— Egyelőre senkit sem küldtünk el, de a felvétel már nehezebb hozzánk is — tájékoztat Szél János. — Az elmúlt években általában dolgozaink negyede cserélődött ki. Ez a vándorlás túlzott arányú volt. Most csak a főmérnök és a főkönyvelő egyetértésével vehető fel új dolgozó. Végre betelt munkakönyvekkel hozzánk is reménytelen bejutni. Viszont szövönök még mindig kevés van.

Az elmúlt fél évtizedben a farmeranyag volt a slágertermék a vállalatnál. Ritkán lehetett híreztetni a múlt heti figyelemre méltó tapasztalatait, és véleményét cserélték a szükséges intézkedésekről. Megállapították, hogy a dolgozók jogos tiltakozásuknak elismerésre méltóan fejelezték ki, és rendezett keretek között adták hangot. Hangsúlyozták, hogy az akcióban önként nagy számban résztvevők és a szolidaritásukat kifejező munkavállalók nevében továbbra is elsősorban az illetékesekkel való tárgyalások útján célszerű megoldást keresni a kialakult helyzetre. Ezért várakozással tekintenek az egyeztetés következő fordulójára.

A szaksszervezetek fellépése — amint azt múlt heti közleményünk is tartalmazza — nem csupán a hűs-

A szegedi gazdaságot figyelők az utóbbi hónapokban a legaggasztóbb jeleket talán a 100 éves cég, az Újszegedi Szövőipari Vállalat felől érzékelték. Tavaly az ezerszáz fős kollektíva munkája után, az év végi mérleg elkészültekor, 2,5 millió forintos eredményt sikerült összekaparni. Leírtuk már: ennyit az első évben kis deficitese gazdálkodó egységnél egy közepes képességű főkönyvelő némi ide-oda számolással is tud produkálni. Sokáig hátráltatta a mélypontról való ki-mozdulást a tröszt, a Hungarohep bizonytalan helyzete. Szóval, ha itt kénytelenek lennének felfüggeszteni a munkát, akkor Szegeden is igencsak jelentkezne a munkanélküliség...

ingekre még van kereslet idehaza.

Legnagyobb vevőjük a Zalaszentgróti Ruhaipari Szövetkezet április 29-én mondta fel május 1-jei hatállyal farmerszövet-vásárlását. Számukra 90 gépen készült az igényelt minőségű és vastagságú farmer. Így jelentős mennyiség „bennszorult” az újszegedi raktárakban. Ezt — nem kis munkával — sikerült eladni. A malor „átmeneti pénzügyi zavart okozott” az USZV-nél.

— A vállalat ponyvát elsősorban szövet exportra gyárt. A millió négyzetméterért sorra kapta a tröszt az elismerő okleveleket, viszont a KGST-árrendszert csapást jelentett a termék gazdaságosságára.

— Az idén a tavalyi 6 millió négyzetméter helyett csak 4 millió négyzetméter ponyva exportjára szerződünk. Szövet partnereinknek nagyon kell a ponyva. Záros határidőn belül, hosszú szálú gyapotért cserében egy kartellszerződés keretében valószínűleg további 1 millió négyzetmétert szállítunk ki.

— Milyen stratégiája rajzolható fel a következő évekre az 1990. január 1-je után önálló részvénytársaságként dolgozó vállalatnak?

— Elsősorban a műszaki szövetek gyártásában vannak lehetőségeink. Ma ennek a termékcsoportnak az egész világon konjunktúrája van. A fonalaknak és a szöveteknek is jó ára van. S a mi hírnevünk sem rossz Európában. Ha végre bekövet-

kézne a magyar ipar régen várt fellendülése, az nekünk további piacot teremtene. Ez a termékcsoport ma a háromnegyede teljes produktumunknak. A farmer lassan beáll egy alacsonyabb szintre. A csúcs termékmennyisége ezen a területen valószínűleg már sohasem jön vissza. Jó, ha a valamikori rekordmennyiségek felére vevőt tudunk találni. A szövet egy részét magunk szeretnénk konfekcionálni.

Az USZV-nél a szövődei munkakörökben a bérfejlesztés az idén valószínűleg magasabb lesz az inflációnál. S ha emellett negyvenötven millió körüli eredmény is bekerülhet az 1989-es évkönyvbe, akkor írhatjuk le egészen nyugodt szívvel: a gazdaság stabilizálása megkezdődött az Újszegedi Szövőipari Vállalatnál.

Böle István

Lövöldözés a magyar—román határon

A rendőrségtől kapott információ szerint augusztus 20-án 01 órakor Csengerújfalú térségében az államhatár román oldaláról Riskó György, Dumitran László, Pap Pavel, Rob Vasil Zuriel és Blomistein Károly román állampolgárok Magyarországra próbáltak szökni. Román területen egy határőrjárárt elfogta őket. Személyi motozás közben Riskó György és a járőr között dulakodás kezdődött, miközben a határőr fegyvere kétszer elsült, és Riskót a lövések súlyosan megsebesítették. Társai a sérült segítségére siettek, a járőrt lefegyverezték, a fegyvert kiürítették, és román területen eldobták.

Ezután az országhatárt átlépték. Csengerújfaluból a sebesültet a mentők a nyíregyházi kórházba szállították, ahol jelenleg is gyógykezelés alatt áll. Dumitran László, aki bekísérte Riskó Györgyöt a kórházba és tolmácsolt, onnan azzal távozott, hogy jelentkezik a rendőrségen, de azóta ismeretlen helyen tartózkodik. A többi három személy ideiglenes tartózkodási engedélyt kapott a magyar hatóságoktól. Az eset körülményeinek vizsgálata folyamatban van.

Szabadtéri gyorsmérleg

Válaszút: szüneteljen vagy „szerényedjen”?

A városi tanács és a szabadtéri igazgatósága hétfőn sajtótájékoztatót tartott a most véget ért évadot.

Csonka István tanácselnök elmondta, hogy az 1959-es felújítás óta szinte minden évben felmerült a kérdés, hogyan tovább a szabadtéri? Az idén a rosszabb gazdasági körülmények miatt már a szezon indításakor kérdéses volt az előadások tartalmi és technikai konstrukciója. Újra sokakban felvetődött, hogy lehet-e tovább folytatni a szabadtéri játékokat, s ha igen, akkor hogyan. Két álláspont alakult ki. Az első szerint szüneteltetni kellene néhány évre a szabadtéri, és így az évek alatt főlhalmozott pénzből elvégezni a szükséges felújítási munkákat. Ez ellen az újrakezdés nehézségei szólnak. A második álláspont szerint egy átmeneti időszakot kell biztosítani, ami a szabadtéri szerényebb működését jelenti. Ez alatt az időszak alatt lehetőleg lenne a nézőtérre, korszerűsítésre és a tartalmi megújításra. A mobil nézőtér elkészültét '92-'93-

ra lehetne ütemezni. A szabadtéri játékokat 1995-re kellene megújítani, tekintettel a világkiállításra.

A nyári kulturális programok irányításában is változtatást terveznek. A szabadtéri igazgatósága fokozatosan Fesztivál Igazgatósággá szerveződné át. Az új igazgató kiválasztásánál a menedzser-szemléletű pályázók élveznének előnyt.

A tájékoztatót Nikólyni István értékelte a művészeti programokat. A bestia újravetítése költségcsökkentő ötlet (is) volt. A Párizs gyermekei nem balett, hanem mozgásszínház, ebből származtak kritikai félreértések. A jövődörmendő előadását a szegedi néptáncosok mentették meg. A mosoly országát vonzotta a legtöbb nézőt, sikeres vállalkozás volt. A művészi csúcstól a Turandot jelentette, a nemzetközileg is elismert szereplőgárdával. Újszegeden a nagy érdeklődésre való tekintettel a Benkó Dixieland előadását meg kellett ismételtetni. A tanácsháza udvarán a Weiner Kamarazenekar és Hamari Júlia is sikeresen szerepelt.

Néhány statisztikai adat: a Dóm téren 59 ezer, Újszegeden 4 ezer, a tanácsháza udvarán 500 nézőt számláltak. Az összes bevétel 10,2 millió forint volt.

A jövő évre tervezett műsor: az idei szezonról átmennék a mosoly országát. Ismét műsorra tűzik Erkel: Hunyadi László című operáját, tárgyalnak az Allami Népi Együttessel, újra a dóm elé hozzák az István, a királyt és a régóta nélkülözött prózát jövőre Sütő András Szuzai mennyegzője képviseli.

A világkiállításról

A Magyar Gazdasági Kamara észak-magyarországi bizottságának felkérésére Somogyi László, a Budapest-Bécs Világkiállítás előkészítő bizottságának vezetője hétfőn tájékoztatót és konzultációt tartott az 1995-ös világkiállítással kapcsolatban. A miskolci Tudomány és Technika Házában képviseltette magát majd az egész északkeleti térség. Drótos László, az LKM nyugalmazott vezérigazgatója azt mondta, hogy az északkeleti térség az elmúlt évtizedek alatt az ország alapanyaggyártó gyarmatává vált, és közben igen nagymértékben elhanyagolták az infrastruktúra fejlesztését. Az SZDSZ és az MDF miskolci szervezetének képviselői abban is kételkedtek, hogy az ország egyáltalán meg tudja-e őrizni fizetőképességét a világkiállítás megrendezéséig.

Csőfektetés a Csepel-szigeten

A Fővárosi Vízművek csepeli nagynyomású répházától a ráckevei víztisztítóig (15,4 kilométer hosszban) a termelőket vizet szállító, második vezetéket fektetnek. Az új, 1800 milliméter átmérőjű,

úgynevezett Rocla-csővekből készülő, alacsony nyomású vezetékre üzembiztonsági okokból és a majdani bővítések miatt van szükség. Képünkön: egy újabb elem beemelése látható.

A SZOT a húzáremelésről

A szaksszervezetek vezetői hétfőn értekezleten tárgyalták meg a múlt heti figyelemre méltó sztrájk tapasztalatait, és véleményét cserélték a szükséges intézkedésekről. Megállapították, hogy a dolgozók jogos tiltakozásuknak elismerésre méltóan fejelezték ki, és rendezett keretek között adták hangot. Hangsúlyozták, hogy az akcióban önként nagy számban résztvevők és a szolidaritásukat kifejező munkavállalók nevében továbbra is elsősorban az illetékesekkel való tárgyalások útján célszerű megoldást keresni a kialakult helyzetre. Ezért várakozással tekintenek az egyeztetés következő fordulójára.

A szaksszervezetek fellépése — amint azt múlt heti közleményünk is tartalmazza — nem csupán a hűs-

szítmények árának emelése ellen irányul, hanem arra, hogy egy körültekintő, meg-alapozott gazdaságpolitika kialakítására és megvalósítására készítsék a kormányzatot. Olyan gazdaságpolitika, amely egy piacgazdaság kiépítésével együttjáró átrendeződés terheit nem kizárólag a lakosságra hárítja, hanem teherviselő képességükre tekintettel a gazdaság valamennyi szereplője között osztja el. Az ágazati szakszervezetek és a SZOT vezetői megállapították, hogy a SZOT és a kormány tárgyaló delegációjának múlt pénteki megállapodása, melyben kérték, hogy a húsiipari vállalatok a tárgyalások idejére függesztsék fel az áremelésüket, nem a szakszervezetek hibájából hiúsult meg. A szakszervezetek ebből levonják a következtetéseket.